

Sygn. akt I CZ 14/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych
przeciwko Poczta Polska Spółce Akcyjnej w W. i W. Spółce z o.o. w W.
o ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2013 r.,
zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 23 listopada 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 19.06.2012 roku Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego oddalającego powództwo Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych przeciwko Poczcie Polskiej S.A. i W. sp. z o.o. o ustalenie. Od powyższego wyroku powód wywiódł skargę kasacyjną. Zarządzeniem z dnia 31 października 2012 r. doręczonym w dniu 7 listopada 2012 r. pełnomocnik powoda został wezwany do uzupełnienia braku formalnego skargi kasacyjnej poprzez złożenie pełnomocnictwa procesowego do działania przed Sądem Najwyższym z jednym jego odpisem (art. 89 § 1 k.p.c.). W dniu 9.11.2012 roku powód przedłożył wskazane pełnomocnictwo, ale bez jego odpisu. W konsekwencji Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 23.11.2012 roku odrzucił skargę kasacyjną powoda na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. z powodu nie usunięcia braków formalnych skargi w określonym terminie.

W zażaleniu na to postanowienie powód zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. poprzez odrzucenie skargi kasacyjnej mimo braku przesłanki - w szczególności bez uprzedniego wezwania do usunięcia braku formalnego skargi przez dołączenie dwóch odpisów pełnomocnictwa do jej wniesienia dla stron przeciwnych oraz naruszenie art. 130 § 1 k.p.c. poprzez wezwanie powoda do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej w sposób nieprecyzyjny i dwuznaczny powodujący wątpliwość co do treści wezwania. Formułując powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z treści zażalenia wynika, że powód nie kwestionuje po pierwsze, że zgodnie z art. 89 § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 3 maja 2012 r. (nadany ustawą z dnia 16 września 2011 r. - Dz. U. Nr 233, poz. 1381) pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej. Po drugie, nie przeczy, że nie przedłożył dodatkowego odpisu pełnomocnictwa do działania przed Sądem Najwyższym mimo wezwania Sądu Apelacyjnego, po trzecie, zgadza się ze stanowiskiem Sądu, że nie

dołączenie odpisu pełnomocnictwa (dodatkowego egzemplarza) stanowiło brak formalny skargi kasacyjnej podlegający usunięciu w trybie postępowania naprawczego wszczynanego na podstawie art. 130 § 1 k.p.c.

W tym kontekście nie jest zasadny sformułowany w zażaleniu zarzut naruszenia art. 130 § 1 k.p.c. polegający, według skarżącego, na wezwaniu powoda do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej w sposób nieprecyzyjny i dwuznaczny powodujący wątpliwość co do treści obowiązku powoda. W zażaleniu powód argumentuje, że o takim charakterze wezwania świadczy, po pierwsze fakt, że wraz ze skargą kasacyjną przedłożył w jednym egzemplarzu pełnomocnictwo z 24.10.2012 roku upoważniające pełnomocnika „do wniesienia skargi kasacyjnej”, a po drugie, Sąd Apelacyjny wezwał go do przedłożenia pełnomocnictwa tylko z jednym odpisem, tymczasem w sprawie jest dwóch pozwanych, co prowadzi do wniosku, że wezwanie powinno dotyczyć dwóch odpisów pełnomocnictwa.

Zgodzić się należy z poglądem żalącego, że zarządzenie zobowiązujące stronę do usunięcia braków pisma powinno być precyzyjne i jasne, nie może natomiast być dwuznaczne i powodujące wątpliwość co do przedmiotu wezwania i rygorów grożących w razie niezastosowania się do jego treści (por. postanowienie SN z 17.11.2003 r. I PZ 158/02, OSNP wkładka 2003, nr 15, poz. 4).

Wbrew jednakże zarzutom powoda, treść zarządzenia Sądu jest, w ocenie Sądu Najwyższego, jednoznaczna (k. 701 akt - cyt. „wzywa do uzupełnienia braku formalnego skargi kasacyjnej w terminie tygodniowym od daty doręczenia niniejszego wezwania pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej przez nadesłanie pełnomocnictwa procesowego do działania przed Sądem Najwyższym wraz z jednym odpisem”). Powód zresztą prawidłowo je zrozumiał, skoro bez jakichkolwiek zastrzeżeń, czy uwag przedłożył pełnomocnictwo upoważniające radcę prawnego „do wniesienia skargi kasacyjnej i reprezentowania powoda przed Sądem Najwyższym w owej sprawie” (a więc inne niż załączone do skargi kasacyjnej) odpowiadające w pełni treści wezwania Sądu (k. 703 akt sprawy), choć bez koniecznego odpisu (dodatkowego egzemplarza dla strony przeciwnej). Nie ma znaczenia dla oceny jasności i jednoznaczności wezwania wystosowanego w trybie art. 130 § 1 k.p.c. to, czy Sąd II instancji prawidłowo wezwał powoda do

przedłożenia tylko jednego odpisu pełnomocnictwa zamiast dwóch, skoro w istocie powód nie wykonał zarządzenia zgodnie z jego treścią, albowiem nie przedłożył żadnego odpisu pełnomocnictwa.

Skoro wbrew twierdzeniom powoda, wezwanie do usunięcia braków skargi kasacyjnej było wolne od zarzucanych wad, nie doszło także do naruszenia art. 398⁶ § 2 k.p.c. Nie usunięcie braku formalnego skargi kasacyjnej w określonym terminie jest, stosownie do cytowanego przepisu, przesłanką odrzucenia skargi kasacyjnej, stąd zaskarżone postanowienie jest zgodne z prawem.

W tym stanie rzeczy zażalenie powoda podlegało oddaleniu jako bezzasadne na podstawie art. 398¹⁴ § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.